

κήπος

κήπος, ο, ουσ. [<αρχ. κήπος], ο κήπος. Υποκορ. **κηπάκος, ο** κ. **κηπάκι, το**.

- *άφραγος κήπος, έρημα τα λάχανα*, βλ. φρ. *άφραγο αμπέλι, ο καθένας το τρυγά*, λ. *αμπέλι*.

- *στο βάθος κήπος*, **α.** στερεότυπη φρ. που αναγράφεται, ιδίως σε ταβέρνα, που διαθέτει στο πίσω μέρος κήπο. **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση σε άτομο που έχει γίνει ενοχλητικό, με την έννοια να απομακρυνθεί και να μας αφήσει ήσυχους. Συνήθως, στη δεύτερη περίπτωση, της φρ. προτάσσεται το *έλα* ή το *έλα, μπρος*: «ρε φιλαράκι, ως πότε θα σε παρακαλάω, δώσε μου τα λεφτά που μου χρειάζονται. -Έλα, μπρος, στο βάθος κήπος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας